

An illustration of two young men standing in a golden field of wheat and flowers. They are both looking upwards towards a bright, cloudy sky where rays of golden light are shining down. The man on the left is wearing a brown tunic and a grey headband, while the man on the right is wearing a blue tunic and a blue headband. The scene is peaceful and hopeful.

דוד ויהונתן: חברים של אמת

ספור מופלא על שני חברים שאהבו זה את זה, ואהבו את השם יותר מכל.

שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שׁוֹנִים, לֵב אֶחָד

דָּוִד הָיָה רוֹעֵה צֹאן פָּשׁוּט וְאִמָּץ, מָלֵא בְּאַמוּנָה בְּשֵׁם. יְהוֹנָתָן הָיָה נָסִיךְ, בֶּנוֹ שֶׁל שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ, וְגִבּוֹר מִלְחָמָה צָדִיק. אֶף עַל פִּי שִׁהְיוּ כָּל כֶּךָ שׁוֹנִים, הָיָה לָהֶם מִשְׁהוֹ מְשׁוֹתָף: שְׁנֵיהֶם בָּטְחוּ בְּשֵׁם בְּכָל לִבָּם!

נְשָׁמוֹת שְׂמַחְבָּרוֹת

לְאַחַר שְׂדֵדוֹד נִצַּח אֶת גְּלִיַּת הָרָשָׁע
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, הוּא הוֹבֵא לְאַרְמוֹן.
כֹּאֲשֶׁר יְהוֹנָתָן רָאָה אֶת גְּבוּרָתוֹ
וְאֶת עֲנָוָתוֹ שֶׁל דָּוִד, מִשְׁהוּ מִיַּחַד
קָרָה.

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שֶׁנִּפְשׁוֹ שֶׁל
יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְּנִפְשׁוֹ שֶׁל דָּוִד!
הֵם הִפְכוּ לַחֲבֵרִים הֵכִי טוֹבִים מִיָּד.

הַמַּתָּנָה שֶׁל הַנָּסִיךְ

יְהוֹנָתָן כָּל כֶּף אָהַב אֶת דָּוִד, עַד שֶׁהוּא נָתַן לוֹ אֶת הַמַּעִיל הַמְּלֻכּוּתִי שֶׁלוֹ,
אֶת חֶרְבוֹ וְאֶת קִשְׁתּוֹ. הֵם כָּרְתוּתוֹ בְּרִית קְדוּשָׁה וְהִבְטִיחוּ זֶה לָזֶה:
"אֲנַחְנוּ נִהְיָה חֲבֵרִים לְתָמִיד, וְהַשֵּׁם יִהְיָ עַד בֵּינֵינוּ כָּל הַיָּמִים!"

צָרָה בְּאַרְמוֹן

דָּוִד הִצְלִיחַ בְּכָל מָה שֶׁעָשָׂה,
כִּי הַשֵּׁם הָיָה אִתּוֹ. כָּל הָעָם
אָהַב אֶת דָּוִד מְאֹד. אָבִל
שָׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, אָבָא שֶׁל יְהוֹנָתָן,
הִתְחִיל לְקַנְאֵת בְּדָוִד.
הוּא פָחַד שֶׁדָּוִד יִקַּח אֶת
הַמַּלְכוּת מֵמֶנּוּ, וְהִחְלִיט
לִפְגּוֹעַ בּוֹ!

בְּמִי לְבַחֵר?

יְהוֹנָתָן עָמַד בְּמִבְחָן עָצוּם. מִצַּד אֶחָד – אָבִיו שָׁאוּל, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שָׁצוּהָ עָלָיו לַעְזֹר לוֹ לְתַפֵּס אֶת
דָּוִד. מִצַּד שֵׁנִי – דָּוִד, חֲבִירוֹ הַטּוֹב בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא יָדַע שֶׁנִּבְחָר עַל יְדֵי הַשֵּׁם.
מָה הוּא יַעֲשֶׂה?

נֶאֱמָנוֹת לְחֵבֶר וְלֵשֶׁם

יְהוֹנָתָן בָּחַר בַּאֲמֶת וְהַחֲלִיט
לַעֲזֹר לְדָוִד. הוּא יָדַע שֶׁהַשֵּׁם
אֵתוֹ! הוּא אָמַר לְדָוִד לְהִסְתַּתֵּר
בַּשָּׂדֶה. "אֲנִי אֵלֶיךָ לַסְּעוּדָה עִם
אָבִא שְׁלִי," הוּא הִסְבִּיר, "וְאֲנִי
אֶבְדֶּק מָה כּוֹנֵנֲתוֹ. אִם הוּא רוֹצֶה
לְהִרְעֵךְ לָךְ, אֲנִי אֶזְהִיר אוֹתְךָ
אוֹתְךָ."

הַסִּימָן בַּשָּׂדֶה

הלאה =
סכנה!

קרוב =
שלום

האבן אזל

יְהוֹנָתָן עָשָׂה סִימָן סוּדֵי עִם דָּוִד: "אֲנִי אֵיכָּה שְׁלוֹשָׁה חֳצִים בַּשָּׂדֶה לְפָנֶיךָ. אִם
אוֹמֵר לַנֶּעַר שְׁלִי לְקַחַת אֶת הַחֳצִים מִקְּרוֹב, זֶה סִימָן שֶׁיֵּשׁ שָׁלוֹם וְאַתָּה בָּטוּחַ.
אֲבָל אִם אָמַר 'הַחֳצִים מִמָּוֶד וְהִלָּאָה', זֶה סִימָן מִהֵשֵׁם שְׁעָלֶיךָ לְבָרַח מִיָּד!"

בְּסֻעֻדַּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַבְּחִין שָׂאוּל שְׁכַסְאוֹ שֶׁל דָּוִד רִיק. כְּאֲשֶׁר יְהוֹנָתָן הִגֵּן עַל
שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ כְּעַס מְאֹד וְאָפְלוֹ זֶרֶק אֶת חֲנִיתוֹ עַל בְּנוֹ! עֲכָשׂוּ יְהוֹנָתָן יָדָע בַּיּוֹדָאוֹת:
דָּוִד בְּסֻכָּנָה גְּדוֹלָה, וְהוּא חִיב לְבָרַח. יְהוֹנָתָן הָיָה עָצוּב, אֶךְ בָּטַח בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם.

הַחֲצִים עֲפִים בְּרוֹחַ

למחרת בבקר, יצא יהונתן לשדה כפי שקבע עם דוד, ונער קטן איתו. הוא דרך את הקשת וירה את החצים הרחק הרחק, ישר אל מעבר למקום שבו הנער עמד. הוא התפלל בלבו שדוד ישמע.

מ מֵהֶלְאָה מִמָּד! **ת**
כַּאֲשֶׁר הִנֵּער רֶץ, צָעַק אֵלָיו יְהוֹנָתָן בְּקוֹל גָּדוֹל:
"הֲלוֹא הִחֲצִי מִמָּד וְהִלָּאָה! מִהֵרָ, חוּשָׁה, אֵל תַּעֲמֹד!"
הִנֵּער אֶסֶף אֶת הַחֲצִים וְלֹא יָדַע כְּלוּם, אֵךְ דָּוִד, שֶׁהִסְתִּיתָר
מֵאַחֲרֵי הָאֵבֶן, שָׁמַע וְהִבִּין: זֶהוּ הַסִּימָן לְבִרְחַ מִיָּד.

הַבְּרִית הַנִּצְחִית

לְאַחַר שֶׁהַנֶּעַר הָלַךְ, דָּוִד יָצָא מִמַּחְבֹּאוֹ. הֵם הִתְחַבְּקוּ בְּחִזָּקָה וּבָכוּ דְמָעוֹת שֶׁל אֲהָבָה וּפְרִדָּה.
יְהוֹנָתָן בֵּרַךְ אֶת דָּוִד בְּאַהֲבָה וְאָמַר: "לֵךְ לְשָׁלוֹם! מָה שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ – הַשֵּׁם יְהִי בֵּינִי וּבֵינְךָ"
שְׁנֵיהֶם יָדְעוּ שֶׁהַשֵּׁם יִשְׁמֹר עַל חֲבֵרוֹתָם נֶצַח.

The Illuminated Biblical Storybook

מָה חֻכְּמֵינוּ לִוְמָדִים מִזֶּה?

בְּמִסְכַּת אָבוֹת (פָּרָק ה') כָּתוּב הַכָּלֵל הַגָּדוֹל בִּיּוֹר עַל
חֵבְרוֹת: "כָּל אֲהָבָה שְׂאִינָה תְּלוּיָה בְּדָבָר, בְּטִלָּה...
וְשְׂאִינָה תְּלוּיָה בְּדָבָר, אֵינָה בְּטִלָּה לְעוֹלָם."

וּמִי הַדְּגָמָה שֶׁל הַמִּשְׁנָה לְאֲהָבָה כָּזוֹ? אֲהָבַת דָּוִד
וִיהוֹנָתָן! הֵם לֹא אָהָבוּ זֶה אֶת זֶה דְּבַגְלָל כֶּסֶף אוֹ
כְּבוֹד, אֲלָא מִתּוֹךְ לֵב טָהוֹר וְאַמוּנָה בַּשֵּׁם.

השם

חבר א'

חבר ב'

הסוד לחברות אמת

איה נהיה חברים טובים כמו דוד ויהונתן?
כאשר שני חברים אוהבים את השם, ומשתדלים לעשות את הטוב והישר מתוך
תפלה גמונה, קרה פלא: השם הופך לשותף השלישי שלהם!

ככל שאנחנו קרובים יותר לשם, מותרים, ועוזרים – אנחנו קרובים יותר לחברים שלנו.

עֲכָשׁוּ תוֹרְכֵם!

סיפורם של דוד ויהונתן הוא המדריך
שלנו להיות אנשים טובים יותר וחברים
נאמנים לפני השם.

שאלות לדיון בכתה:

1. מתי היה מצב שויתרתם משלכם כדי
לעזור לחבר קרוב, כמו יהונתן שנתן
את מעילו לדוד?

2. כיצד אנחנו יכולים לשלב את האמונה
בשם ואת התפילה בתוך החברות
שלנו בכתה? מה נבקש עבור החברים
שלנו?